

ΜΑΡΙΑ ΜΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Μαρία

Παπός

Παναής

Μιχάλης

Καλλού

Χριστίνα

ΜΑΡΙΑ ΜΟΥ

ΣΚΗΝΗ 1

(Το ράδιο μεταδίδει εμβατήρια).

- ΜΑΡΙΑ Όσον τζι εχάραξεν το φως αρκέφαν πάλε. Παναγία μου, που γιορτάζεις σήμερα, δοξάζω τ' όνομα σου, κάμε να σταματήσει τούτον το κακόν. Φύλαε τα παιδικιά του κόσμου ούλλου τζιαι τα δικά μας.
- ΠΑΠΑΣ Ας εγίνετον να πηάναμεν εμείς στη θέσιν τους, που ζήσαμεν τη ζωή μας. Ώσπου τους σκέφτομαι μεσ' στο καμίνιν εν να χάσω τα λογικά μου.
- ΜΑΡΙΑ Υπομονή. Είντα να κάμουμεν. Είντα μπορούμεν να κάμουμεν. Εν μόνοι τους; Εν τα παιδικιά του κόσμου ούλλου.
- ΠΑΠΑΣ Εν τα παιδικιά του κόσμου ούλλου, αμμά εμάς εν ούλλοι.
- ΜΑΡΙΑ Ούλλοι είμαστιν που κάτω που τη σιέπην του Θεού. Τζι οι άλλοι με τον έναν τζι εμείς με τους πολλούς.
- ΠΑΝΑΗΣ (Χτύπημα στην πόρτα). Παπάαα, Παπά Νικόλαααα.
- ΠΑΠΑΣ Ποιος είσαι. Άνοιξε. (Άνοιγμα πόρτας). Εσύ είσαι Παναή; Έλα μέσα.
- ΠΑΝΑΗΣ Καλημέρα Παπά μου.
- ΠΑΠΑΣ Η καλή μέρα φαίνεται που την αυκήν Παναγιώτη. Εν μέραν που ξημερώνει ο Θεός μου, ο πλάστης μου.
- ΠΑΝΑΗΣ Της Παναγίας σήμερα Παπά μου.
- ΠΑΠΑΣ Της Παναγίας. Μεγάλη η χάρη της. Να φυλάει τους πιστούς της όπου τζιαι να βρίσκονται. Εμάς που 'μαστιν έσσω μας τζιαι τζείνους πον μεσ' στο καμίνιν.
- ΠΑΝΑΗΣ Είνταν που σκέφτεσαι να κάμουμεν Παπά μου;
- ΠΑΠΑΣ Σκέφτομαι, ποιος σκέφτεται; Ποιος ημπορεί να σκεφτεί; Εσταμάτησεν ο νους μας... η σκέψη μας.
- ΠΑΝΑΗΣ Λαλείς να λουτουρκήσεις;
- ΠΑΠΑΣ Εσύ είντα λαλείς;
- ΠΑΝΑΗΣ Ξέρω τζι εγιώ.

- ΠΑΠΑΣ Είδες εφές. Δεν είσιεν κανέναν. Εσπέρισα μόνος μου. Έκαμνα τζαι τον παπάν τζιαι τον ψάλτην. Αμμά σήμερα εν να τα καταφέρω; Λουτουρκά κανέννας μόνος του;
- ΠΑΝΑΗΣ Όπως νομίζεις παπά μου.
- ΠΑΠΑΣ Αμμά πάλε, έτσι γιορτή να μείνει η εκκλησιά αλουτούρκη-τη; Ετοιμάστηκες τζι εσύ που γιορτάζεις!
- ΠΑΝΑΗΣ Εμέναν να μεν με σκέφτεσαι παπά μου. Τες δυνάμεις σου να μετρήσεις.
- ΠΑΠΑΣ Εσύ παπαδικιά είντα λαλείς;
- ΜΑΡΙΑ Μα εν ακούετε είντα κακόν γίνεται; Για ποιους να λουτουρκήσεις!
- ΠΑΠΑΣ Για τον κόσμον ούλλον.
- ΜΑΡΙΑ Οι περιτου επιάσαν τες στράτες. Δεν θα πατήσει κανέννας.
- ΠΑΠΑΣ Η λουτουρκά γίνεται είτε πατήσουν είτε δεν πατήσουν. Η λουτουρκά γίνεται υπέρ του «Περιεστώτος λαού και των δι' ευλόγους αιτίας απολειφθέντων». Θέλεις αιτίαν άλλην που τον πόλεμον; Θεέ μου, έμελλεν μας να γνωρίσουμε τζιαι τον πόλεμον.
- ΠΑΝΑΗΣ Λοιπόν Άγιε του Θεού. Αποφάσισε τζι η ώρα περνά.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Παπαδικιά, ε παπαδικιά.
- ΜΑΡΙΑ Ναι παπά, τι θέλεις.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Έλα κόρη μου να μου τανύσεις να σηκώσουμε την μάνα σου.
- ΜΑΡΙΑ Καλάν καλέ. Λαλείς να πας να λουτουρκήσεις. Εμέναν πού να μ' αφήρεις με δκυο γέρους κατάτζοιτους δαμέσα; Μα εν ακούεις είντα γίνεται; Οι άλλοι φεύκουν. Εμείς έχουμεν τζαι τους γέρους. Είμασιν δυσκολοκίνητοι. Αντί να κάτσεις να σκαφτείς είντα θα κάμουμεν, εν να σηκωθείς να πάεις να λουτουρκήσεις;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Κόρη Μαρία, έλα λαλώ σου τζιαι θέλει να σηκωθεί η μάνα σου.
- ΜΑΡΙΑ Έρχουμαι..., έρχουμαι.
- ΠΑΠΑΣ Θωρείς την κατάστασιν Παναή.

- ΠΑΝΑΗΣ Θωρώ παπά μου. Είπα της αγιοσύνης σου! Εσύ θ' αποφασίσεις.
- ΠΑΠΑΣ Επήξ ως πάνω πον οι καφενέδες; Είδες, άκουσες είνταν που γίνεται;
- ΠΑΝΑΗΣ Η αλήθεια εν τούτη παπά μου. Όσοι έχουν αυτοκίνητα εφορτώσαν τα τζιαι καρτερούν.
- ΠΑΠΑΣ Είντα καρτερούν;
- ΠΑΝΑΗΣ Τη σωτηρίαν που τον ουρανόν.
- ΠΑΠΑΣ Τζι όσοι δεν έχουν αυτοκίνητα;
- ΠΑΝΑΗΣ Άλλοι με τους συγγενείς τους, άλλοι με τους γειτόνους τους. Ο κόσμος ούλλος εν εις το πόιν.
- ΠΑΠΑΣ Το ράδιον είντα λαλεί;
- ΠΑΝΑΗΣ Το ράδιον δεν το ακούει κανένας. Ο κόσμος πιστεύκει ό,τι ακούει που τους περαστικούς.
- ΠΑΠΑΣ Ποιους περαστικούς;
- ΠΑΝΑΗΣ Έρχονται που άλλα χωριά. Περνούν τζιαι φεύκουν. Τραβούν κατά τον νότον.
- ΠΑΠΑΣ Τούτον πα να πει πως ακόμα έσειε κόσμον πίσω. Γίνεται να φύουμεν εμείς τζιαι να 'ρχονται ακόμα;
- ΠΑΝΑΗΣ Ο καθένας παπά μου κάμνει τον λοαρχασμόν του. Μετράτες δυνάμεις του, τα μέσα που διαθέτει. Είντα να σου πω.
- ΠΑΠΑΣ Εγώ λαλώ να πάμεν να λουτουρκήσουμεν τζι ό,τι θέλει ο Θεός. Σαν να μεν το κάμνει η καρδιά μου ν' αφήκω σήμερα, έτσι μέραν, την εκκλησιάν αλουτούρκητην. Τζιαι μιαν τζι ετοιμάστηκες τζι εσύ για τη γιορτή σου!
- ΠΑΝΑΗΣ Τη δύναμη σου να μετρήσεις παπά μου. Εμέναν μεν με σκέφτεσαι. Τζιαι για να πούμεν την αλήθειαν σαν να 'σειε δίκαιον η παπαδικιά. Τα πεθερικά σου εν ανήμποροι. Αν μείνεις την τελευταίαν ώραν πώς θα τους σηκώσεις τζιαι θα λαμνήσεις; Να σας τανύσω ναι. Αμμά εν να δυσκολευτούμεν. Πρέπει να σκεφτείς την οικογένεια σου.

- ΠΑΠΑΣ Λαλείς να σκεφτώ την οικογένειαν μου, αμμά ο κόσμος
είνταν που να πει! Έπκριασεν ο παπάς τους δικούς του τζι
έφυεν τζι άφηκεν μας! Για τον παπάν οικογένεια εν το
χωρκόν του, η ενορία του, Παναή. Ο κόσμος θα πει τον λον
του τζιαι με το δίκαιον του.
- ΠΑΝΑΗΣ Εσύ σκέφτεσαι τους παπά μου, αμμά τζείνοι εν να σε σκε-
φτούν;
- ΠΑΠΑΣ Ο καπετάνιος εν πο 'σει την έννοιαν των επιβατών
Παναή. Δεν εν οι επιβάτες πον να 'χουν την έννοιαν του
καπετάνιου. Ο καπετάνιος φεύκει τελευταίος που το πλοί-
ον. Ως την τελευταίαν ώραν στέκει στο τεμόνιν. Τζιαι για
τον παπάν το τεμόνιν εν η εκκλησιά. Εγεννήθηκεν ο ήλιος
τζι ακόμα να χτυπήσω την καμπάναν. Αν δεν την ακού-
σουν, οι έννοιες τους εν να πολλύνουν. Αν την ακούσουν
μπορεί τζιαι ν' ανασάνουν . «Για να χτυπά ο παπάς την
καμπάναν δεν έχουμεν φον» εν να σκεφτούν. Θα πάρουσι
κουράγιον, ανάσαν.
- ΠΑΝΑΗΣ Εσκέφτηκες όμως παπά μου, ότι μπορεί τζαι να τους
πάρεις στον λαιμό σου;
- ΠΑΠΑΣ Γιατί να τους πάρω στον λαιμό μου;
- ΠΑΝΑΗΣ Άμα σε νόθουν εις την εκκλησιάν, μπορεί να κάτσουν άνε-
νοιας.
- ΠΑΠΑΣ Εγώ οφείλω να κάμω το καθήκον μου τζι ο καθένας ό,τι
τον φωτίσει ο Θεός. Ηλικίαν έχουν.
- ΠΑΝΑΗΣ Αφού τ' αποφάσισης Άγιε του Θεού, ας πηαίννουμεν. Να
μεν χάνουμεν ώραν.
- ΠΑΠΑΣ Ναι. Δεν θα κάμω όρθρον. Θα μπω κατ' ευθείαν στη λει-
τουργίαν. Καμιάν ώραν να τελειώνουμεν.
- ΠΑΝΑΗΣ Να πεταχτώ έσσω μου να φέρω την προσφοράν. Ψουμίν,
κρασί, λάδι.
- ΠΑΠΑΣ Ένα ψουμί να φέρεις Παναή. Κρασίν τζιαι λάδιν έσει
στην εκκλησιάν.
- ΠΑΝΑΗΣ Ετοιμάστηκα παπά μου. Πού να ξέραμεν είντα μας εκαο-
τερούσεν. Άτε στην ευχή σου.
- ΠΑΠΑΣ Στην ευχήν του Κυρίου.

- ΠΑΝΑΗΣ Γεια σου παπαδριά, γεια σας γερόντοι.
- ΜΑΡΙΑ Στο καλόν Παναή.
- ΠΑΠΑΣ Εεε παπαδριά, φερ' μου τζείνον το καλιμαύχι μου, να πηαίννω.
- ΜΑΡΙΑ Μα εν να το κάμει η καρδιά σου να φύεις τζιαι να μας αφή-
κεις;
- ΠΑΠΑΣ Τι θέλεις να κάμω. Έλα στη θέση μου. Αν ήσουν στη θέση
μου έθην ν' αφήρεις σήμερα αλουτουρκητην την εκκλησιάν;
Ξέρεις είντα μέρα εν σήμερα; Δεκαπεντάουστον. Η μεγαλ-
λίττερη γιορτή της Θεοτόκου. Η κοίμηση.
- ΜΑΡΙΑ Δεκαπεντάουστον! Εχάσαμεν τες μέρες. Έσειι που τες
είκοσι του Δευτερογιούνη, που του προφήτη Ηλία που
χάσαμεν τον νουν μας. Εχάσαμεν την μέτραν, τον λοαρκα-
σμόν. Δεν ιξέρουμεν αν εν Κυριακή ή καθημερινή, μέρα
δουλειάς ή σχόλη. Τζιαι τζει που λαλούσαμεν πως ετέλει-
ωσεν το κακόν, πως εξεθύμανεν το θηρίον, έσειι που τα
χτες τα χαράματα που τρίζει πάλε τα δόντια του. Δεν εξε-
δίψασεν με το γαίμαν που ερούφησεν.
- ΠΑΠΑΣ Φερ' μου το καλιμαύχι να πάω στη δουλειά μου, στο καθή-
κον μου.
- ΜΑΡΙΑ Το καθήκον σου τούτην την ώρα εν η οικογένεια σου.
Τζείνοι που μείναν. Οι ανήμποροι. Ποιος θα ενδιαφερτεί
για τους ανήμπορους;
- ΠΑΠΑΣ Δεν θα πάω πέρα. Δίπλα στην εκκλησιάν θα πάω. Θα 'χω
την έννοιαν σας.
- ΜΑΡΙΑ Αν έσειεις την έννοιαν μας, δεν θα φύεις να μας αφήκεις.
- ΠΑΠΑΣ Μαρία μου! Να χαρείς Μαρία μου, μεν το κάμνεις δυσκο-
λόττερον Μαρία μου.
- ΜΑΡΙΑ Μαρία μου... Ξέρεις από πότε έσειι να με φωνάξεις με τ'
όνομα μου;
- ΠΑΠΑΣ Ξέρω Μαρία μου.
- ΜΑΡΙΑ Που τότες που χειροτονήθηκες. Πάσιν κοσπέντε χρόνια.
Ήμουν κοπέλλα τζι εγέρασα. Κοσπέντε χρόνια ήμουν η
παπαδριά. Τώρα εγίνηκα Μαρία. Γιατί θέλεις να με κατα-
φέρεις.

- ΠΑΠΑΣ Όι Μαρία μου, όι καλή μου. Αδικείς με Μαρία μου.
 ΜΑΡΙΑ Έλα το καλιμαύχι σου τζιαι πήαινε στο καλόν. Τζι η χάρη της μιτά σου τζιαι μιτά μας.
- ΠΑΠΑΣ Πέρκι τα καταφέρεις να σηκώσεις σιγά-σιγά τους γέρους, να τους ετοιμάσεις, για κάθε ενδεχόμενο.
- ΜΑΡΙΑ Εσύ πήαινε στο καλόν τζι εγώ ό,τι μπορέσω τζι ό,τι με φωτίσει ο θεός εν να πράξω.
- ΠΑΠΑΣ Δε θέλω να φύω τζιαι να σ' αφήνω πικραμμένη.
 ΜΑΡΙΑ Πικραμμένη!
 ΠΑΠΑΣ Έλα να φιληθούμεν.
 ΜΑΡΙΑ Πήαινε στο καλό.
- ΠΑΠΑΣ Γεια σου. Γεια σου αφέντη. Γεια σου τζυρά.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Στο καλόν τζιαι στην ευτζιή μας γιε μου.
 ΠΑΠΑΣ Μεν έσιετε την έννοιαν. Δεν θα περαρκήσω. Σε καμιάν ώρα εν να ποσπαστώ.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Κάμε το καθήκον σου γιε μου. (Ο παπάς φεύγει). Αααχ κόρη μου, πόσον τζιαιρόν να ζω τζιαι να σου παραντζιέλλω. Άφηνε τον άντραν σου να κάμνει ό,τι νομίζει σωστόν, ό,τι νομίζει πρόπον.
- ΜΑΡΙΑ Εν πρόπον τούτον που κάμνει τωρά;
 ΜΙΧΑΛΗΣ Για τον άδρωπον, που θέλει να κρατεί την αδρωπιάν του, πρώτον έρχεται το καθήκον. Ο άδρωπος, άμα δεν κάμνει το καθήκον του, χάννει την υπόληψιν του. Χάννει την εχτίμησιν του κόσμου τζιαι πρώτα-πρώτα των δικών του.
- ΜΑΡΙΑ Ο άντρας μου ξέρει αν τον εκτιμώ ή όχι.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Ό,τι τζιαι να σου πω, δεν πρόκειται να καταλάβεις.
 ΜΑΡΙΑ Άτε σηκωθείτε σιγά-σιγά να ντυθείτε, να ετοιμαστείτε.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Να ντυθούμεν, να ετοιμαστούμεν. Ούτε σε γάμον πάμεν, ούτε σε γιορτήν.
- ΜΑΡΙΑ Εεεε μανάαα, εεε μανάααα, να σηκωθείς σιγά-σιγά να σε ντύσουμεν.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ Να με ντύσετε κόρη μου;
 ΜΑΡΙΑ Ναι μανά να σε ντύσουμεν.

- ΧΡΙΣΤΙΝΑ Εν να με πάρετε στην εκκλησιάν; Ως πολλάτε που τ' απο-
φασίσετε. Έσειε που το Πάσκαν να με πάρετε. Εν ο Θεός
που σας εφώτισεν.
- ΜΑΡΙΑ Άτε έλα με τη βοήθειαν του Θεού.
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ Μα είναι μέρα εν σήμερα κόρη; (Χτυπά η καμπάνα).
- ΜΑΡΙΑ Εν δεκαπεντάουστον σήμερα μανά.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Άκου τζιαι την καμπάναν Χριστινού. Σήκου τζι ο σκάμνος
σου καρτερά σε.
- ΜΑΡΙΑ Εεε παπά είναι 'παθες; Στάθου στον κόκκαλο σου. Αντί να
μου διάς κουράγιον που 'μαι γεναίκα, καρτεράς κουράγιον
που λλόου μου; Έλα, πιασ' την που την μασκάλην να την
σηκώσουμεν. Έλα μανά . Έλα γιάλι άλι με την βοήθειαν
του Θεού.
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ Εξιχασεν μας ο Θεός κόρη μου.
- ΜΑΡΙΑ Έμεις τον εξιχάσαμεν. Ο Θεός δεν ιξιχάννει κανέναν.
Κράτα την εε παπά. Κράτα την σφιχτά. Είναι στάθηνες
τζιαι θωρείς με; Κράτα την πέγκι τα καταφέρω να την
ντύσω.
(Τηλέφωνον). Κύριε ελέησον ποιος μας αθθυμήθηκεν;
Κάτσε μανά. Κάτσε την παπά. Εμπρός, εμπρός. Αντρίκκο
μου εσου είσαι γιε μου; Είσαι καλά γιε μου; Τα αδέρφια
σου πού βρίσκονται γιόκκα μου. Έμαθες τίποτε για
λλόου τους; Αν ακούσεις τίποτε ξαναδοκίμασε να μας πιά-
σεις. Δεν ιξέρουμεν. Μπορεί τζιαι να φύουμεν. Ετοιμαζού-
μαστιν για κάθε ενδεχόμενον. Ο παπάς σου επήεν εις την
εκκλησιάν. Είναι να του κάμω, δεν τονε ξέρεις; Άμα του
μπει μια ιδέα ακούει; Καλάν καλάν. Μα σαν να ακούω
πυροβολισμούς που το τηλέφωνον. Πού είσαι γιε μου. Πού
σ' έχουν γιόκκα μου. Καλάν καλάν. Τζι είπα σου, αν ακού-
σεις οτιδήποτε για τα αδέρφια σου, ξαναδοκίμασε να μας
πιάσεις, αν τα καταφέρεις. Σιαιρετίσματα που τον παππού
σου τζιαι τη γιαγιά σου. Γεια σου γιε μου.
Στην ευτζιή μου τζιαι να προσέχεις. (Το κλείνει). Ααααχ
γιε μου. Τζι είσαι μεσ' στην φωθκιάν τζιαι κρούξεις γιε μου
ακριβέ μου.

ΜΙΧΑΛΗΣ Πόθθεν τηλεφονά;

ΜΑΡΙΑ Δεν είπεν. Μπορεί να παρακολουθούσιν τα τηλέφωνα
λαλεί.

ΜΙΧΑΛΗΣ Ο Θεός να τους φυλάει, ο Θεός να τους προσέχει.

ΜΑΡΙΑ Άτε, έλα τάνα μου να την ιντύσουμεν.

ΣΚΗΝΗ 2

(Εμβατήρια, αεροπλάνα).

- ΜΑΡΙΑ Εν να κάτσουν πάνω στες στέγες των σπιθκιών. Εν να σηκώσουν τα τζιεραμίδκια με τον αέραν τους.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εχουν τον σκοπόν τους. Κάμνουν το για να μας φοϊτσιάσουν. Να σηκωθούμεν να φύουμεν. Να τα 'βρουν όφκερα. Να τα κάμουσιν δικά τους. Να καλοκάτσουν έσσω μας.
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ Άτε κόρη μου πόσην ώρα; Είντα με ντύσετε τζιαι κάτσαμεν τζιαι καρτερούμεν;
Η καμπάνα έσειε τωρά π' αχτύπησεν; Όπου τζι αν είσαι εν να χτυπήσει δοξολογία.
- ΜΑΡΙΑ Εσου είσαι η καλλίτερη μανούλλα μου. Τυχεροί που δεν καταλαβαίνουν.
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ Μα 'νταν τούτον το κακόν π' ακούεται;
- ΜΑΡΙΑ Εν αέρας μανούλλα μου. Βορκάς, πυρωμένος βορκάς.
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ Έτσι ανεμιτζιήν μέσα στο καλοτζαίριν εν αθθυμούμαι τόσων χρονών γεναίκα.
- ΜΑΡΙΑ Ποιος έζησεν τέθκοιον κακόν μανούλλα μου!
- ΚΑΛΛΟΥ (Φωνάζει απέξω). Παπαδκιάαα, εεεε Παπαδκιάαα.
- ΜΑΡΙΑ Εσου είσαι Καλλού; Έλα έσσω.
- ΚΑΛΛΟΥ Είτε έσσω είτε έξω παπαδκιά μου, όπου τζιαι να κρυφτούμεν μόνον η Παναγία μου αν μας ισιέπει. Επάθαμεν όπως το κοπάιν. Εχάθηκεν ο βοσκός τζιαι ρημάζουν τα πρόβατα. Είντα κάμνετε.
- ΜΑΡΙΑ Εκάτσαμεν τζιαι κατερούμεν.
- ΚΑΛΛΟΥ Δουλειάν που μας εκαταφέρουσιν. Εν μέρα τούτη, εν ώρα τούτη να σηκωθούν να πάσιν εις την εκκλησιάν να λουτουρκήσουν;
- ΜΑΡΙΑ Φταίει τζι ο δικός σου Καλλού.
- ΚΑΛΛΟΥ Είπα το αντίθετον;
- ΜΑΡΙΑ Αν δεν έρχετον να βάλει την ιδέαν του παπά, εγώ σιγά σιγά έθεν να τα καταφέρω να μεταπείσω τον δικόν μου.
- ΚΑΛΛΟΥ Παραίτα καλέ μου, μεν πάεις να ξεσηκώσεις τον παπάν. Ξέρεις την κατάστασιν τους, με δκυο γονιούς ανήμπορους.

ΜΑΡΙΑ	Το παραπάνω φταίξιμον έσει το ο δικός μου.
ΚΑΛΛΟΥ	Είδες τζαιρούς που φτάσαμεν θκειε Μιχάλη;
ΜΙΧΑΛΗΣ	Ας όψονται κόρη μου που μας τα κάμασιν. Που τον Θεόν να το 'βρουν.
ΚΑΛΛΟΥ	Η θκεια μου η Χριστινού είντα λαλεί;
ΜΙΧΑΛΗΣ	Τυχερά τα νήπια κόρη μου τζιαι τζείνα που μωράθησαν. Που δεν καταλαβαίνουν. (Ακούονται τυροβολισμοί).
ΚΑΛΛΟΥ	Κύριε ελέησον, πόθθεν ακούονται άραγες σου; Εν δικοί μας, εν Τούρτζιοι;
ΜΙΧΑΛΗΣ	Ο Θεός ιξέρει.
ΜΑΡΙΑ	Εφάνησαν στρατιώτες δικοί μας να ρέσσουν;
ΚΑΛΛΟΥ	Δεν είδαμεν, δεν ακούσαμεν.
ΜΑΡΙΑ	Πρέπει ναν' δικοί μας καλό. Πρέπει να ρέξουν πρώτα δικοί μας στρατιώτες.
ΚΑΛΛΟΥ	Ποιος το εγγύαται πως δε θα ρέξουν που αλλού;
ΜΑΡΙΑ	Δεν γίνεται. Έστω τζι ένας έπρεπεν να ρέξει. Πρέπει να ρέξουν.
ΜΙΧΑΛΗΣ	Οι άλλοι είντα κάμνουσιν, είντα λαλούσιν;
ΚΑΛΛΟΥ	Οι περιότου εφύαν. Οι άλλοι έχουν τες μηχανές ξεκινημένες.
ΜΙΧΑΛΗΣ	Τζιαι τούτοι οι ευλοημένοι δεν ακούουν τούτον ούλλον το κακόν τζιαι να σηκωθούν να 'ρτουν έσσω;
ΜΑΡΙΑ	Αμα είπα να μεν πάσιν, ηύρες μου άδικον.
ΚΑΛΛΟΥ	Θα πεταχτώ να τους φωνάξω. Θα τους φέρω με το ζόριν. Τραβητούς θα τους φέρω.
ΜΑΡΙΑ	Εκάτσαμεν τζιαι καρτερούμεν, σαν να πρόκειται να πάμεν σε γάμον, σε γιορτήν.
ΚΑΛΛΟΥ	Δόξα σοι ο Θεός. Έτους πο 'ρχουνται. Άτε ευλοημένοι του Θεού μου. Μα δεν ακούετε είντα κακόν γίνεται;
ΠΑΝΑΗΣ	Εσκοτώθηκα να τον καταφέρω. Δεν άφηνεν τη λουτουρκάν ατέλειωτην.
ΜΑΡΙΑ	Πουν' τον; Δεν τον θωρώ.
ΠΑΝΑΗΣ	Έρχεται ταπισόν μου. Να σας ξεπροβοδίσουμεν.
ΜΑΡΙΑ	Να μας ξεπροβοδίσετε!

ΠΑΝΑΗΣ	Δεν επολουτούρηκσεν ακόμα. Εν έτοιμοι Καλλού οι δικοί μας;
ΚΑΛΛΟΥ	Εσέναν καρτερούμεν.
ΠΑΝΑΗΣ	Άτε, πάμεν να τα συνάξουμεν, τζι όπου μας βκάλει ο Θεός τζι η στράτα.
ΚΑΛΛΟΥ	Είντα ταξίδιν εν τούτον πλάστη μου, που μας αξίωσες;
ΜΙΧΑΛΗΣ	Ταξίδιν αγύριστον Καλλού.
ΜΑΡΙΑ	Δάκκα τη γλώσσα σου παπάκκα μου. Ταξίδι μετ' επιστροφής, ταξίδι σύντομο. Θωρείς, πιάνουμεν μόνον τ' απαραίτητα.
ΜΙΧΑΛΗΣ	Ο Θεός, τα επουράνια να 'ν ανοιχτά τζιαι να σ' ακούσουν κόρη μου.
ΠΑΝΑΗΣ	Εμείς πάμεν να συνάξουμεν τους δικούς μας τζιαι να 'ρθουμεν να σας πιάσουμεν τζι εσάς.
ΜΙΧΑΛΗΣ	Εν να τα καταφέρεις να μας πάρεις ούλλους γιε μου;
ΠΑΝΑΗΣ	Άλλοι ομπρός, άλλοι μεσ' στην κάσιαν, εν να πάμεν. Τι να κάμουμεν.
ΠΑΠΑΣ	Ακόμα είσαι δαμαί Παναή;
ΠΑΝΑΗΣ	Φεύκω παπά μου. Άτε, τάνα τους να τα συνάξουν τζιαι να 'ρω να τους πάρω.
ΠΑΠΑΣ	Κάμνε γλήρορα.
ΠΑΝΑΗΣ	Φεύκω, φεύκουμεν. Άτε Καλλού.
ΚΑΛΛΟΥ	Άτε, άτε ξεκίνα. (Φεύγουν).
ΠΑΠΑΣ	Ετοιμαστήκετε παπαδικιά; Επιάσετε τα απαραίτητα;
ΜΑΡΙΑ	Είντα τον άκουσα να λαλεί τον Παναήν! Να 'ρτει να μας πάρει είπεν!
ΠΑΠΑΣ	Ας εν καλά ο άθρωπος.
ΜΑΡΙΑ	Μεν κάμνεις πως δεν καταλαμβαίνεις. Να μας πάρει είπεν! Εμάς! Εμάς να πάρει!
ΠΑΠΑΣ	Ναι να μας πάρει.
ΜΑΡΙΑ	Όι εσένα. Εμάς! Να 'ρω να τους πάρω είπεν. Δεν είπεν, να 'ρω να σας πάρω. Που πάει να πει, ότι υπολογίζεις να μεν έρτεις μιτά μας. Να μείνεις πίσω.
ΠΑΠΑΣ	Θα σας κλουθήσωωω, ξέρω είντα κάμνω.

- ΜΑΡΙΑ Μεν το αγωνίσαι. Είπεν το πριν να 'ρτεις.
- ΠΑΠΑΣ Το πρόβλημα εν οι γέροι μας... Το πρόβλημα εν έχουν το οι πολλοί, πον δυσκολοκίνητοι. Ο ένας δεν κινδυνεύει. Μετακινείται εύκολα.
- ΜΑΡΙΑ Επιμένεις ακόμα!
- ΠΑΠΑΣ Άτε ελάτε να βκούμεν εις τη στράταν..., να μεν έρτουν να καρτερούν τα πλάσματα.
- ΜΑΡΙΑ Δεν ιβκαίννω της πόρτας του σπιθκιού μου, αν δεν υποσχεθείς πως θα 'ρτεις μιτά μας.
- ΠΑΠΑΣ Προτού βκήτε που τα χώματα του χωρκού, θα σας προφτάσω.
- ΜΑΡΙΑ Δε θέλω τίποτε ν' ακούσω.
- ΠΑΠΑΣ Μαρία μου.
- ΜΑΡΙΑ Τίποτε.
- ΠΑΠΑΣ Μαρία μου.
- ΜΑΡΙΑ Ό,τι τζιαι να μου πεις δε θα με πείσεις.
- ΠΑΠΑΣ Καλή μου Μαρία.
- ΜΑΡΙΑ Όσον τζι αν με φωνάξεις δε θα με καταφέρεις. Όπου πάμεν εμείς θα 'ρτεις τζι εσύ.
- ΠΑΠΑΣ Το Άγιο δυσκοπότηρον εν πάνω στην Αγίαν Τράπεζαν τζιαι καρτερά με. Οφείλω να πάω να τελειώσω ό,τι άρχεψα.
- ΜΑΡΙΑ Δεν έπρεπεν ν' αρχέψεις κάτι που δεν θα μπορέσεις να τελειώσεις.
- ΠΑΠΑΣ Δεν εν δουλειά τούτη, που μπορεί να μείνει μεσοτέλειωτη. Το Άγιο ποτήριον, με το σώμαν τζιαι το αίμαν του Χριστού, καρτερά να κενωθεί. Ποιος θα πάει άλλος που μέναν; Πρέπει να πάω. Οφείλω να πάω να «καταλύσω».
- ΜΑΡΙΑ Ο Θεός ξέρει. Διαβάζει μέσα στην ψυσιή μας. Θα 'ρτεις μιτά μας, τζι ας έχω εγώ το κριμα σου.
- ΠΑΠΑΣ Το εικονοστάσιν, τες εικόνες, ας τες καταστρέψουν. Ας τες βγάλουν να τες πουλήσουν. Τους σκάμνους, το δεσποτικόν ας τα κάψουν. Την καμπάναν, τα μανάλια, τα εξαπτέρυγα, ας τα λιώσουν τζιαι να τα πουλήσουν με το κιλόν. Ακόμα

- τζίαι το Άγιον δισκοπότηρο. Όμως που το αίμαν του Χριστού δεν γίνεται να χαθεί ούτε σταγόνα. Έτσι προστάζει ο νόμος.
- ΜΑΡΙΑ Ποιος νόμος το προστάζει;
- ΠΑΠΑΣ Ο νόμος της εκκλησίας, ο νόμος του Θεού.
- ΜΑΡΙΑ Ο Θεός εν δίκαιος, αγαθός, φιλεύσπλαχνος. Θα σε συγχωρήσει, θα μας συγχωρήσει.
- ΠΑΠΑΣ Εν έτοιμη η πεθθερά μου πατέρα;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Έτοιμη γιε μου. Έτοιμη για παναΰριν, για γιορτήν!
- ΠΑΠΑΣ Υπομονή, κουράγιο γέρο μου. Είσαι έτοιμη τζυρά;
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ Μα επολουτούρησες τζιόλας γιε μου τζι ήρτες έσσω; Τζίαι τούτοι ετάξαν μου, πως έθεν να με φέρουν εκκλησιάν. Να τους πιστέψω τούτους, θα με αφήσουν Πάσκαν αλουτούρητην.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ακούεις, ακούεις είντα λαλεί! Τυχερά τα νήπια τζίαι τζει-να που μωράθθηκαν. Που δεν καταλαβαίνουν.
- ΠΑΠΑΣ Κρατήσου εσύ αφέντη. Να μπορέσουν να στηριχτούσιν πάνω σου. Υπομονή, κουράγιο.
- ΠΑΝΑΗΣ (Από μακριά). Έτοιμοι Άγιο του Θεού;
- ΠΑΠΑΣ Έτοιμοι Παναή. Έλα να μου τανύσεις να πάρουμεν την τζυράν.
- ΠΑΝΑΗΣ Άφισ' την παπά μου. Πάρε εσύ την βαλίτσαν, τζι άφισ' την να την πιάσω πάνω μου.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ο Θεός να σου δώσει τα πολλά καλά γιε μου. Ο Θεός να σου το ανταποδώσει.
- ΠΑΝΑΗΣ Άτε, που να 'χω την ευτζιή σου, ξεκίνα. Είντα καρτεράς!
- ΠΑΠΑΣ Πάμεν, πάμεν. Άτε πατέρα, άτε παπαδκιά. (Φεύγει με τον Παναήν).
- ΜΙΧΑΛΗΣ Άτε κόρη μου. Είντα καρτεράς.
- ΜΑΡΙΑ Άν δεν μου υποσχεθεί, πως εν να 'ρτει μιτά μας, δεν ιβκαίννω το ξωπόρτι μου.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Να χαρείς μεν κάμνεις όπως το μωρόν.
- ΜΑΡΙΑ Μα θα τον αφήρεις, θα τον αφήσετε να μείνει πίσω μας;

- ΜΙΧΑΛΗΣ Τι να του κάμουμεν. Τι μπορούμεν να του κάμουμεν. Ηλικίαν έσει. Αποφασίζει μόνος του.
- ΜΑΡΙΑ Σηκωτόν θα τον πάρουμεν, σηκωτόν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Άτε καλή μου κόρη. Δωσ' μου το σιέρι σου να φύουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Να φύουμεν! Πόθθεν να φύουμεν! Τζιαι πού να πάμεν! Σπίτι μου, αυλή μου, ξωπόρτι μου, στενό μου. Γριτζιέλλια τζιαι μαντάλια μου. Πκοια πόδκια θα σας πατήσουν, πκοια σιέρκα θα σας ανοίξουν, πκοια μμάδκια θα σας αντικρύνουν τζιαι να μεν δακρύνουν!
- ΠΑΠΑΣ (Από μακριά). Άτε πατέρα, άτε γέρο μου, άτε Μαρία μου ποιον καρτεράτε;
- ΜΑΡΙΑ Εσέναν καρτερούμεν. Δεν ιβκαίννω της αυλής μας, αν δεν έρτεϊς μιτά μου. Δεν θέλω να σε καρτερώ, ώσπου εν τ' αμμάδκια μου ανοιχτά.
- ΠΑΠΑΣ Άτε πατέρα. Ξεκίνα. Είντα καρτεράς; (Δυναμώνουν οι πυροβολισμοί).
- ΜΙΧΑΛΗΣ Λυπήθου τη γεναίκα σου γιε μου. Εν κρίμα.
- ΠΑΠΑΣ Πήιαννε αφέντη στο καλόν τζι εγώ θα της μιλήσω.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Καλό γιε μου, καλόοο (Φεύγει).
- ΠΑΠΑΣ Μαρία μου, καλή μου Μαρία...
- ΜΑΡΙΑ Τίποτε δεν θέλω ν' ακούσω. Δεν θα με καταφέρεις. Δεν θέλω να σε καρτερώ, ώσπου να κλείσουν τ' αμμάδκια μου.
- ΠΑΠΑΣ Μαρία μου.
- ΠΑΝΑΗΣ (Από μακριά). Άτε Άγιε του Θεού που να 'χω την ευτζιή σου, δεν ημπορούμεν να καρτερούμεν άλλον. Άκου κακόν!
- ΠΑΠΑΣ Άτε Μαρία μου, άτε καλή μου, κάμε μου το χαττίριν καλή μου.
- ΜΑΡΙΑ Αν με αγαπάς, εσύ να μου κάμεις το χαττίριν.
- ΠΑΠΑΣ Ξέρεις πόσο σε αγαπώ Μαρία μου.
- ΜΑΡΙΑ Δείξε μου το αν μ' αγαπάς.
- ΠΑΠΑΣ Αμφιβάλλεις αγάπη μου!
- ΠΑΝΑΗΣ Παπά μου σε παρακαλώ, αποφάσισε.
- ΠΑΠΑΣ Πρέπει να ρέξω που την εκκλησιά μου γιε μου. Δεν γίνεται αλλιώς.

ΜΑΡΙΑ Τότε θα πάω τζι εγώ μιτά σου.
 ΠΑΝΑΗΣ Να ξεκινήσω Άγιε του Θεού;
 ΠΑΠΑΣ Έλα Παναή, σήκωσ' την με το ζόρι.
 ΜΑΡΙΑ Όι όι Νικόλα μου.
 ΠΑΠΑΣ Παναή, είντα στάθηρες τζιαι θωρείς με; Άκουσες τι σου είπα! Σήκωσ' την πάνω σου τζιαι παρ' την. Δεν ημπορώ να το κάμω γιω. Δεν το αντέχω.
 ΜΑΡΙΑ Όι όι Νικόλα μου, μεν με αφήνεις καλέ μου. Δεν θέλω να σ' αφήσω καλέ μου.
 ΠΑΠΑΣ Παναήηηη ξεκίνα Παναήηη.
 ΠΑΝΑΗΣ Ο Θεός μαζί σου παπά μου.
 ΠΑΠΑΣ Στο καλό.
 ΜΑΡΙΑ Όι όι όι, όι Νικόλα μου, όι όι Νικόλα μου, όι όι όι όι.
 ΠΑΠΑΣ Στο καλόν Μαρία μου, στο καλόν καλή μου. Θα 'ρτω να σ' έβρω καλή μου.
 ΜΑΡΙΑ Όι όι όι.
 ΠΑΠΑΣ Στο καλόν Μαρία μου, Μαρία μου, Μαρία μου.

